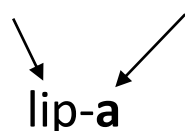

PREGIBNE BESEDNE VRSTE

Sestava besede: **OSNOVA + KONČNICA**

Tiste besede, pri katerih se **končnica spreminja**, so **PREGIBNE besede**. Glede na njihov **pomen** in **slovnične značilnosti** jih razvrščamo v različne **BESEDNE VRSTE**.

BESEDNE VRSTE	KAJ JI DOLOČAMO
SAMOSTALNIŠKA BESEDNA VRSTA: <ul style="list-style-type: none">- samostalnik (babica, avto, veselje ...)- samostalniški zaimек (jaz, njega, kdo ...)- posamostaljena pridevniška beseda (dežurni, pisalna ...)	1. SPOL 2. SKLON 3. ŠTEVILO 4. SKLANJATEV
PRIDEVNIŠKA BESEDNA VRSTA: <ul style="list-style-type: none">- pridevnik (lep, velik, očetov ...)- števnik (ena, dva, prvi, drugi ...)- pridevniški zaimек (naš, takšen ...)	1. SPOL 2. SKLON 3. ŠTEVILO
GLAGOL (videti, jem, pelje, visi ...)	1. OSEBO 2. ŠTEVILO 3. ČAS 4. NAKLON 5. VID 6. NAČIN

SAMOSTALNIK poimenuje bitja (Jaka, opica, babica ...), stvari (radirka, avto, golaž ...), pojme (veselje, elekrika, poštenost ...).

Sestava besede: OSNOVA + KONČNICA		SKLANJATVE											
lip-a Pri sklanjanju (samostalnik, pridevnik), spreganju (glagol) in stopnjevanju (pridevnik) ostaja osnova enaka, končnica se pa spreminja. Pazi na posebnosti (glej str. 3)!		1. ŽENSKA SKLANJATEV Samostalniki ž. sp. s končnico -e v rodilniku (roža, breza, vaza, roka ...).			2. ŽENSKA SKLANJATEV Samostalniki ž. sp. s končnico -i v rodilniku (luč, pomoč, stvar, misel ...).			3. ŽENSKA SKLANJATEV Prevzeta ženska imena (Ingrid, Karmen, Iris ...) in ljubkovalnice (mami, babi ...).			4. ŽENSKA SKLANJATEV Posamostaljeni pridevniki ž. sp. (hišna, pisalna ...).		
		ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina
SKLON													
1. IMENOVALNIK: Kdo ali kaj je?		lip-a	lip-i	lip-e	perut-∅	perut-i	perut-i	Ines-∅	Ines-∅	Ines-∅	dežurn-a	dežurn-i	dežurn-e
2. RODILNIK: Koga ali česa ni?		lip-e	lip-∅	lip-∅	perut-i	perut-i	perut-i	Ines-∅	Ines-∅	Ines-∅	dežurn-e	dežurn-ih	dežurn-ih
3. DAJALNIK: Komu ali čemu dam?		lipi-i	lip-ama	lip-am	perut-i	perut-ima	perut-im	Ines-∅	Ines-∅	Ines-∅	dežurn-i	dežurn-ima	dežurn-im
4. TOŽILNIK: Koga ali kaj vidim?		lip-o	lip-i	lip-e	perut-∅	perut-i	perut-i	Ines-∅	Ines-∅	Ines-∅	dežurn-o	dežurn-i	dežurn-e
5. MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?		pri lip-i	pri lip-ah	pri lip-ah	pri perut-i	pri perut-ih	pri perut-ih	pri Ines-∅	pri Ines-∅	pri Ines-∅	pri dežurn-i	pri dežurn-ih	pri dežurn-ih
6. ORODNIK: S kom ali s čim grem?		z lip-o	z lip-ama	z lip-ami	s perut-jo	s perut-ima	s perut-mi	z Ines-∅	z Ines-∅	z Ines-∅	z dežurn-o	z dežurn-ima	z dežurn-imi
SPOL		1. MOŠKA SKLANJATEV Samostalniki m. sp. s končnico -a, -u v rodilniku (vlak, most, mož ...).			2. MOŠKA SKLANJATEV Samostalniki m. sp. s končnico -e v rodilniku (vojvoda ...).			3. MOŠKA SKLANJATEV Samostalniki m. sp. z ∅ končnico v vseh sklonih, tudi kratice in simboli (RTV, OŠ, Ca ...).			4. MOŠKA SKLANJATEV Posamostaljeni pridevniki m. sp. (strokovni ...).		
ženski	tista lipa	ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina
moški	tisti avtomobil	korak-∅	korak-a	korak-i	slug-a	slug-i	slug-e	A	A	A	dežurn-i	dežurn-a	dežurn-i
srednji	tisto mesto	korak-a	korak-ov	korak-ov	slug-e	slug-∅	slug-∅	A	A	A	dežurn-ega	dežurn-ih	dežurn-ih
ŠTEVILO		korak-u	korak-oma	korak-om	slug-i	slug-ama	slug-am	A	A	A	dežurn-emu	dežurn-ima	dežurn-im
ednina	mesto	korak-∅	korak-a	korak-e	slug-o	slug-i	slug-e	A	A	A	dežurn-ega	dežurn-a	dežurn-e
dvojina	lipi	pri koraku-u	pri korak-ih	pri korak-ih	pri slug-i	pri slug-ah	pri slug-ah	pri A	pri A	o A	pri dežurn-em	pri dežurn-ih	pri dežurn-ih
množina	avtomobili	s korak-om	s korak-oma	s korak-i	s slug-o	s slug-ama	s slug-ami	z A	z A	z A	z dežurn-im	z dežurn-ima	Z dežurn-imi
		1. SREDNJA SKLANJATEV Samostalniki sr. sp. s končnico -a v rodilniku (sonce, vreme, tele, dekle ...).			2. SREDNJA SKLANJATEV Osebna zaimka jaz in ti.			3. SREDNJA SKLANJATEV v primeru: tri deljeno s pet; doma v primeru ljubo doma			4. SREDNJA SKLANJATEV Posamostaljeni pridevniki sr. sp.		
EDNINSKI SAMOSTALNIKI Uporabljamo jih samo v ednini, jih ne moremo šteti. Poimenujejo <u>snov</u> (kri, zlato), <u>skupino</u> (mladina, grmičevje), <u>pojme</u> (mir ...).		ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina	ednina	dvojina	množina
		mest-o	mest-i	mest-a	jaz-∅	/	/	tri-∅	/	/	Kršk-o	/	/
		mest-a	mest-∅	mest-∅	men-e	/	/	tri-∅	/	/	Kršk-ega	/	/
		mest-u	mest-oma	mest-am	men-i	/	/	tri-∅	/	/	Kršk-emu	/	/
MNOŽINSKI SAMOSTALNIKI Uporabljamo jih samo v množini: hlače, sani, jetra ...		mest-o	mest-i	mest-a	men-e	/	/	tri-∅	/	/	Kršk-o	/	/
		pri mest-u	pri mest-ih	pri mest-ih	pri men-i	/	/	tri-∅	/	/	pri Kršk-em	/	/
		z mest-om	z mest-oma	z mest-i	z man-o/ menoj	/	/	tri-∅	/	/	s Kršk-im	/	/

Primer: V mestu pod lipama so bili parkirani avtomobili.

SAMOSTALNIK	ŠTEVILO	SPOL	SKLON	SKLANJATEV
mestu	ednina (ed.)	srednji spol (sr. sp.)	dajalnik (daj.)	1. srednja sklanjatev (sr. skl.)
lipama	dvojina (dv.)	ženski spol (ž. sp.)	orodnik (or.)	1. ženska sklanjatev (1. ž. skl.)
avtomobili	množina (mn.)	moški spol (m. sp.)	imenovalnik (im.)	1. moška sklanjatev (1. m. skl.)

Posebности 1. ženske sklanjatve

- v osnovi

- hči in mater od rod. naprej podaljšujeta osnovo z –er
- vrivanje polglasnika v osnovo v roditeljski dvojini in množini oziroma -i- pred -j (vožnja/voženj, ladja/ladij)

- v končnici

- samostalnik ž. sp. s končnico –ev (bukev, bukve, bukvi, bukev, pri bukvi, z bukvijo)
- gospa (spreminja končnico v večini sklonov)

HČI			
	ednina	dvojina	množina
IMENOVALNIK: Kdo ali kaj je?	hč-i	hčer-i	hčer-e
RODILNIK: Koga ali česa ni?	hčer-e	hčer- e	hčer- ∅
DAJALNIK: Komu ali čemu dam?	hčer-i	hčer-ama	hčer-am
TOŽILNIK: Koga ali kaj tožim?	hčer- ∅	hčer-e	hčer-e
MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?	pri hčer-i	pri hčer-ah	pri hčer-ah
ORODNIK: S kom ali s čim grem?	s hčer-jo	s hčer-ama	s hčer-ami

GOSPA			
	ednina	dvojina	množina
IMENOVALNIK: Kdo ali kaj je?	gosp-a	gosp-e	gosp-e
RODILNIK: Koga ali česa ni?	gosp-e	gosp- a	gosp- a
DAJALNIK: Komu ali čemu dam?	gosp-e	gosp-ema	gosp-em
TOŽILNIK: Koga ali kaj tožim?	gosp-o	gosp-e	gosp-e
MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?	pri gosp-e	pri gosp-eh	pri gosp-eh
ORODNIK: S kom ali s čim grem?	z gosp-o	z gosp-ema	z gosp-emi

MATI			
	ednina	dvojina	množina
IMENOVALNIK: Kdo ali kaj je?	mat-i	mater-i	mater-e
RODILNIK: Koga ali česa ni?	mater-e	mater- ∅	mater- ∅
DAJALNIK: Komu ali čemu dam?	mater-i	mater-ama	mater-am
TOŽILNIK: Koga ali kaj tožim?	mater-o	mater-i	mater-e
MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?	pri materi-i	pri mater-ah	pri mater-ah
ORODNIK: S kom ali s čim grem?	z mater-jo	z mater-ama	z mater-ami

Posebности 2. ženske sklanjatve

- v osnovi

- vrivanje polglasnika v imenovalniku in tožilniku ednine (misel)
- vrivanje -i- pred končnice -jo, -ma in -mi (z mislijo, mislima, mislimi)

Posebnosti 1. moške sklanjatve

- **v osnovi**

- daljšanje z -j- pri samostalniku, pri katerih se osnova konča na samoglasnik (*abonma – abonmaja, kanu – kanuja ...*) in nekaterih samostalnikih, ki se končujejo na -r (*slikar – slikarja, car – carja ...*)
- daljšanje z -ov ali -ev v množini (*dan – dnevi, glas – glasovi, jez – jezovi, most – mostovi, zid – zidovi ...*)
- sprememba -c- v -k- pri samostalniku otrok

- **v končnici**

- za c j č ž š dž se končnica -om spremeni -em (z bojem, z bičem, s stricem, z radiem (izgovor radijo-radijem) ...)
- v imenovalniku množine končnica -je- (mož – možje, kmet – kmetje, zob – zobje, škof – škofje)
- v rodilniku množine \emptyset končnica namesto -ov (zob, las, mož) ali obe (voz \emptyset – vozov)

OTROK			
	<i>ednina</i>	<i>dvojina</i>	<i>množina</i>
IMENOVALNIK: Kdo ali kaj je?	otrok- \emptyset	otrok- a	otroc - i
RODILNIK: Koga ali česa ni?	otrok- a	otrok- \emptyset	otrok- \emptyset
DAJALNIK: Komu ali čemu dam?	otrok- u	otrok- oma	otrok- om
TOŽILNIK: Koga ali kaj tožim?	otrok- a	otrok- a	otrok- e
MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?	pri otrok- u	pri otroc- ih	pri otroc- ih
ORODNIK: S kom ali s čim grem?	z otrok- om	z otrok- oma	z otrok- i

Posebnosti 1. srednje sklanjatve

- **v osnovi**

- daljšanje z -s-, -t-, -n- (drevo – drevesa, kolo – kolesa, tele – teleta, uho – ušesa, oko – očesa, dekle – dekleta, vreme – vremena, seme – semena)

- **v končnici**

- za c, č, ž, š, j se -o- spremeni v -e- (polje – poljem, srce – srcem, sonce – soncem)

SAMOSTALNIŠKI ZAIIMEK zamenjuje samostalnik in posredno poimenuje bitja (mene, ga), stvari (kar, česa) in pojme (vse, ničesar).

OSEBNI ZAIMKI določajo udeležene v pogovoru. Lahko jim določimo osebo.

NEOSEBNI ZAIMKI → Ne moremo jim določiti osebe.

JAZ (govoreči) = 1. oseba				POVRATNI OSEBNI ZAIIMEK		VPRAŠALNI: kdo, kaj	
	<i>ednina</i>	<i>dvojina</i>	<i>množina</i>		<i>ednina</i>		
IMENOVANIK: Kdo ali kaj je?	jaz	midva	mi	IMENOVANIK: Kdo ali kaj je?	/	OZIRALNI: kdor, kar	
RODILNIK: Koga ali česa ni?	mene/me	naju/ju	nas	RODILNIK: Koga ali česa ni?	sebe/se		
DAJALNIK: Komu ali čemu dam?	meni/mi	nama	nam	DAJALNIK: Komu ali čemu dam?	sebi/si	NEDOLOČNI: nekdo, nekaj	
TOŽILNIK: Koga ali kaj tožim?	mene	naju/ju	nas	TOŽILNIK: Koga ali kaj tožim?	sebe/se		
MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?	pri meni	pri nama	pri nas	MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?	pri sebi	NIKALNI: nihče, nič	
ORODNIK: S kom ali s čim grem?	z mano/menoj	z nama	z nami	ORODNIK: S kom ali s čim grem?	s sabo/seboj		
TI (ogovorjeni) = 2. oseba				Poznamo tri oblike osebnih zaimkov: <ul style="list-style-type: none"> - NAGLASNA: jaz, mene, meni, ti, tebe, sebe... - NASLONSKA: me, mi, te, se, si... - NAVEZNA (predlog + naslonska oblika): zame, pome, zate, zase, podse, vase, nase ... 		CELOSTNI: vsakdo, vse	
	<i>ednina</i>	<i>dvojina</i>	<i>množina</i>			MNOGOSTNI: marsikdo, marsikaj	
IMENOVANIK: Kdo ali kaj je?	ti	vidva	vi			POLJUBNOSTNI: kdo, kaj	
RODILNIK: Koga ali česa ni?	tebe/te	vaju/ju	vas				
DAJALNIK: Komu ali čemu dam?	tebi/ti	vama	vam				
TOŽILNIK: Koga ali kaj tožim?	tebe	vaju/ju	vas				
MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?	pri tebi	pri vaju	pri vas				
ORODNIK: S kom ali s čim grem?	s tabo/teboj	z vama	z vami				
ON (neudeleženi) = 3. oseba							
	<i>ednina</i>	<i>dvojina</i>	<i>množina</i>				
IMENOVANIK: Kdo ali kaj je?	on	onadva	oni				
RODILNIK: Koga ali česa ni?	njega/ga	njiju/ju	njih				
DAJALNIK: Komu ali čemu dam?	njemu/mu	njima	njim				
TOŽILNIK: Koga ali kaj tožim?	njega/ga	njiju/ju	njih				
MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem?	pri njemu	pri njima	pri njih				
ORODNIK: S kom ali s čim grem?	z njim	z njima	z njimi				

Primer: Luka je Tino in Špelo peljal **s seboj**. **Kdo ju** je peljal **s seboj**? Pri **določanju** števila, spola in sklona samostalniškemu zaimku moraš **upoštevati samostalnik**, na katerega se zaimek nanaša!

SAMOSTALNIŠKI ZAIIMEK	VRSTA	OSEBA	ŠTEVILO	SPOL	SKLON
<i>kdo</i>	neosebni	/	ednina (ed.)	moški spol (m. sp.)	imenovalnik (im.)
<i>ju</i>	osebni	3.os.	dvojina (dv.)	ženski spol (ž. sp.)	tožilnik (tož.)
<i>s seboj</i>	osebni	1. os.	ednina (ed.)	moški spol (m. sp.)	orodnik (or.)

PRIDEVNIK poimenuje lastnost (lep, trd, velik ...), vrsto (zadnji, jedilna, delovni ...) ali svojino (očetov, sosedov, Borisov ...).

- ➔ **LASTNOSTNI** – Kakšen? (lep, trd, velik ...)
- ➔ **VRSTNI** – Kateri? (zadnji, jedilna, delovni ...)
- ➔ **SVOJILNI** – Čigav? (očetov, sosedov, Borisov ...)

ŠTEVILO	SPOL	SKLON	STOPNJA
ednina	ženski	1. IMENOVANIK: Kdo ali kaj je ?	osnovnik (lep; delaven)
dvojina	moški	2. RODILNIK: Koga ali česa ni ?	primernik (lepši; bolj delaven)
množina	srednji	3. DAJALNIK: Komu ali čemu dam ?	presežnik (najlepši; najbolj delaven)
		4. TOŽILNIK: Koga ali kaj vidim ?	Stopnjujemo lahko samo PRIDEVNIKE. Pri tem se ne spreminja samo končnica. Beseda dobi tudi predpono ali se zamenja (najlepši, dober → <u>boljši</u>).
		5. MESTNIK: Pri kom ali pri čem sem ?	
		6. ORODNIK: S kom ali s čim grem ?	

Primer: **Stari** sliki sta bili v **večjih** zabojih sredi **zapuščene**ga poslopja.

PRIDEVNIK	ŠTEVILO	SPOL	SKLON	SKLANJATEV	STOPNJA
<i>stari</i> (sliki)	dvojina (dv.)	ženski spol (ž. sp.)	imenovalnik (im.)	1. ženska sklanjatev (1. ž. skl.)	osnovnik
<i>večjih</i> (zabojih)	množina (mn.)	moški spol (m. sp.)	mestnik (mest.)	1. moška sklanjatev (1. m. skl.)	primernik
<i>zapuščene</i> ga (poslopja)	ednina (ed.)	srednji spol (sr. sp.)	rodilnik (rod.)	1. srednja sklanjatev (1. sr. skl.)	osnovnik

ŠTEVNIK poimenuje količino.	Vprašalnica	Primer	Zapis
GLAVNI (ena, dva, dvajset, petinštirideset ...)	Koliko?	V vrečki je bilo petindvajset bombonov.	- do 100 <u>skupaj</u> (osemintrideset) - stotice, tisočice ... <u>narazen</u> npr.: 2135 = dva tisoč sto petintrideset
VRSTILNI (<i>prvi, drugi, petindvajseti</i> ...)	Kateri (po vrsti)?	Na cilj je priteklo osmi .	vedno skupaj
LOČILNI (<i>petero, osmero</i> ...)	Koliko (vrst nečesa)?	Imam dvoje očal, sončna in z dioptrijo. / Na dvorišču je petero otrok.	vedno skupaj
MNOŽILNI (<i>peteren, osmeren</i> ...)	Kolikeren/Koliko (delov nečesa)?	Okna imajo dvojno steklo. / Jablana je obrodila trideseteren sad.	vedno skupaj
NEDOLOČNI (<i>nekaj, mnogo, veliko</i> ...)	Koliko?	Veliko ljudem je svetoval, naj bodo poštenei.	vedno skupaj

PRIDEVNIŠKI ZAIMEK posredno poimenuje lastnost (takšen, drugačen), vrsto (kateri), svojino (najin, svoj) in količino (ves, mnogo).

OSEBNI ZAIMEK → Lahko jim določimo osebo.	NEOSEBNI ZAIMEK → Ne moremo jim določiti osebe.
<ul style="list-style-type: none"> • SVOJILNI (moj, tvoj, najin, njihov ...) 	<ul style="list-style-type: none"> • KAZALNI (ta, tisti, oni, tak, tolikšen, tistile, le-ta ...) → TA kaže na bližnjo, TISTI na bolj oddaljeno in ONI na najbolj oddaljeno stvar ali osebo.
<ul style="list-style-type: none"> • POVRATNI SVOJILNI (svoj) → Za vse spole in osebe je enak! Spol in oseba sta odvisna od sobesedila. 	<ul style="list-style-type: none"> • VPRAŠALNI (kateri, kakšen, čigav ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • OZIRALNI (kateri, čigar, kolikor ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • NEDOLOČNI (nekakšen, marsikateri ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • POPOLNI (vsak, ves, oba ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • POLJUBNOSTNI (kak(šen), koliko ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • MNOGOSTNI (marsikateri, precej, mnogo ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • OZIRALNI POLJUBNOSTNI (kakrašenkoli, čigarkoli ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • NIKALNI (nikakršen, nič ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • DRUGOSTNI (drugačen, drug ...)
	<ul style="list-style-type: none"> • ISTOSTNI (enak, isti ...)

Primer: »Čigav je ta zvezek?«
 »Moj je. Luka je svojega že pospravil.«

PRIDEVNIŠKI ZAIMEK	VRSTA	OSEBA	ŠTEVILO	SPOL	SKLON
čigav	vprašalni zaimek	/	ednina (ed.)	moški/ženski spol (m./ž. sp.)	imenovalnik (im.)
ta	kazalni zaimek	/	ednina (ed.)	moški spol (m. sp.)	imenovalnik (im.)
moj	svojilni zaimek	prva oseba (1.os.)	ednina (ed.)	moški/ženski spol (m./ž. sp.)	imenovalnik (im.)
svojega	povratni svojilni zaimek	tretja oseba (3.os.)	ednina (ed.)	moški spol (m. sp.)	tožilnik (tož.)

PRIDEVNIK in **PRIDEVNIŠKI ZAIMEK** imata takšno število, spol in sklon kot **SAMOSTALNIK**, na katerega se nanašata.

GLAGOL poimenuje dejanje (hodim, pišem) dogajanje (se vrti) ali stanje (visi).

Osebne glagolske oblike → Lahko jim določimo osebo.

Neosebne glagolske oblike → Ne moremo jim določiti osebe.

Sem videl, kopam, bom napisal, režem, se nabirajo ...

NEDOLOČNIK (*videti, jesti, vreči ...*)

ŠTEVILO OSEBA	<i>ednina</i>	<i>dvojina</i>	<i>množina</i>
1. oseba	jaz	midva	mi
2. oseba	ti	vidva	vi
3. oseba	on/ona	onadva/onidve	oni

NAMENILNIK (*grem teč, iti jest, dam peč, šla je spat ...*)

DELEŽNIK (*spodbujajoč, osmojen, pokoščen ...*)

DELEŽJE (*pojemajoč, hoteč ...*)

GLAGOLNIK (*sedenje, brisanje ...*)

Glagolu lahko še določimo:

OSEBA	ŠTEVILO	ČAS	NAKLON	VID	NAČIN
1. oseba	<i>ednina</i>	<i>preteklik</i> (sem pisal)	<i>povednik</i> (pišem)	<i>dovršni</i> (pišem)	<i>tvorni</i> (Pišem nalogo.)
2. oseba	<i>dvojina</i>	<i>sedanjik</i> (pišem)	<i>velelnik</i> (piši)	<i>nedovršni</i> (napišem)	<i>trpni</i> (Naloga je napisana.)
3. oseba	<i>množina</i>	<i>prihodnjik</i> (bom pisal)	<i>pogojnik</i> (bi pisal)		

Primer: Jan **je** včeraj **prebral** knjigo. Danes s sošolcem **pišeta** obnovo. Jutri **bi** jo učiteljica **ocenila**, a **bo šla** na pohod, zato **ne bodo imeli** slovenščine. »Vseeno jo **napišite!**« je ukazala, »da **bo** naloga čim prej **opravljena**.«

GLAGOL	OSEBA	ŠTEVILO	ČAS	NAKLON	VID	NAČIN
<i>je prebral</i>	1. oseba (1. os.)	ednina (ed.)	preteklik	povednik	dovršni	tvorni
<i>pišeta</i>	3.oseba (3.os.)	dvojina (dv.)	sedanjik	povednik	nedovršni	tvorni
<i>bi ocenila</i>	3.oseba (3.os.)	ednina (ed.)	prihodnjik	pogojnik	dovršni	tvorni
<i>bo šla</i>	3.oseba (3.os.)	ednina (ed.)	prihodnjik	povednik	nedovršni	tvorni
<i>ne bodo imeli</i>	3.oseba (3.os.)	množina (mn.)	prihodnjik	povednik	dovršni	tvorni
<i>napišite</i>	2.oseba (2.os.)	množina (mn.)	prihodnjik	velelni	dovršni	tvorni
<i>bo opravljena</i>	3.oseba (3.os.)	ednina (ed.)	prihodnjik	povednik	dovršni	trpni
